

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **MUDr. R. S.**
zastoupen JUDr. Michalem Hruškou
advokátem se sídlem Svatojanské náměstí 47, 541 01 Trutnov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. července 2023, č. j. KUKHK-21845/DS/2022-3 RK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Městský úřad Trutnov rozhodnutím ze dne 16.5.2023, č. j. MUTN 55930/2023, sp. zn. 2023/1728/DSA/KOA, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítnul a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 8.1.2023 v 13:44 hodin řídil v obci Hertvíkovice v blízkosti objektu č.p. 106, ve směru jízdy na obec Trutnov osobní motorové vozidlo tovární značky JAGUAR F-PACE, RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením typu Ramer R10 C, výrobní číslo 16/0260, umístěným ve služebním voze Policie České republiky, byla vozidlu na odjezdu od měřicího zařízení naměřena rychlost 73 km/hod., při odečtení možné odchylky měření u rychlosti pod 100 km/h, tj. ± 3 km/h, tedy 70 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. V úvodu žaloby žalobce tvrdil, že žalovaný se nevypořádal s jeho argumentací a tudíž mu nezbylo než argumentaci zopakovat v žalobě. Označil za nesprávný názor žalovaného, že v projednávaném případě byla při zvážení odchylky ± 3 km/h jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 70 km/h. Podle něj totiž vše, co je v rámci uvedené odchylky, je nutné vykládat ve prospěch žalobce, v konkrétním případě to tedy znamenalo, že při naměřené rychlosti 73 km/h je rychlost 70 km/h ještě v rámci odchylky (mimo odchylku by byla až rychlost 69,9 km/h, pakliže by se pracovalo s desetinnými čísly). K tomu aby tedy žalobce mohl být uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, by musela být naměřena rychlost alespoň 74 km/h (při použití desetinných čísel 73,1 km/h). Nelze tudíž podle něj uzavřít, že by jel nejméně o 20 km/h více, než je nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci.
4. Z doporučení k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy, ze kterého správní orgány citovaly, lze vyčíst, že Ministerstvo dopravy zastávalo stejný názor jako žalobce: „*Radary jsou v ČR schvalovány s jednotnou odchylkou ± 3 km/h, pokud je zjištěná rychlost do 100 km/h, respektive ± 3 procenta při rychlostech nad 100 km/h. Tato odchylka není promítnuta do zobrazené rychlosti na radaru, zohlednit ji musí sám policista nebo strážník. Teoreticky může u řádně fungujících radarů nastat situace, že vozidlu, které objektivně jede rychlostí 50 km/h, ukáže jeden radar rychlost 47 km/h a jiný 53 km/h. Překročení rychlosti 50 km/h lze tedy považovat za spolehlivě prokázané až tehdy, zobrazí-li se na radaru rychlost 54 km/h a vyšší. Podobně to platí i pro ostatní překročení rychlostních limitů. Proto je například překročení rychlosti 70 km/h prokázané až tehdy, zobrazí-li radar rychlost nejméně 74 km/h a podobně.*“
5. Závěrem žaloby odkázal za rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 As 154/2017, které podle něj přiléhalo na projednávaný případ, přestože se týkalo měření hladiny alkoholu. Obecně totiž platí, že při měřeních, která jsou na hranici trestnosti, je třeba připustit určitou míru pochybnosti a tu vyložit ve prospěch obviněného.
6. S ohledem na shora uvedené navrhnul, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a zároveň uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě fakticky pouze shrnul předchozí přestupkové řízení a skutkovou situaci. Uvedl, že po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 70 km/h, což je

nejméně o 20 km/h více, než-li je stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Pokud rychlost jízdy žalobce byla v obci 70 km/h po odečtu odchylky měření, tak se dopustil překročení rychlosti o 20 km/h, což je v souladu s právní kvalifikací přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.

8. Poté uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně, nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považoval za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s takovým postupem souhlasili jak žalobce, tak žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
10. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. O věci krajský soud usoudil následovně.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 8.1.2023 v 13:44 hodin řídil v obci Hertvíkovice v blízkosti objektu č.p. 106, ve směru jízdy na obec Trutnov osobní motorové vozidlo tovární značky JAGUAR F-PACE, RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením typu Ramer R10 C, výrobní číslo 16/0260, umístěným ve služebním voze Policie České republiky, byla vozidlu na odjezdu od měřicího zařízení naměřena rychlost 73 km/hod., při odečtení možné odchylky měření u rychlosti pod 100 km/h, tj. ± 3 km/h, tedy 70 km/h.
12. Správní orgán prvního stupně vydal dne 16.5.2023 prvoinstanční rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání shora popsaného přestupku. Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal odvolání. Dne 26.7.2023 pak žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítnul.
13. Dále se krajský soud bude věnovat právnímu hodnocení případu. Žalobce v žalobě prakticky zopakoval svou odvolací námitku, ke které dále tvrdil, že se s ní žalovaný nevypořádal dostatečně. Námitka se týkala odečítání odchylky ± 3 km/h z naměřené rychlosti. Žalobce tvrdil, že pokud byla naměřena rychlosti 73 km/h, nelze dospět k závěru, že skutečná rychlost jeho jízdy je po odečtení odchylky 70 km/h.
14. Zdejší soud připomíná, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že správní orgán (jakož i správní soud) je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Anebo jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013, který lze aplikovat nejen na odůvodnění rozsudku soudu, ale analogicky a logicky i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů: „...*přestože je třeba z hlediska ústavních principů důsledně trvat na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí, nemůže být tato povinnost chápána dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu. Podstatné podle názoru*“

Nejvyššího správního soudu je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek.“ K tomu také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.6.2017, č.j. 7 Ads 74/2017 – 31, dle něhož „není povinností správního soudu reagovat na každý dílčí argument uplatněný v podání a ten obsáhle vyvrátit; úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (podpůrně srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 201/04, I. ÚS 729/2000, I. ÚS 116/05, IV. ÚS 787/06, III. ÚS 989/08, III. ÚS 961/09, IV. ÚS 919/14, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43).“ Dále k nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2020, č.j. 1 Afs 68/2020 – 31: „Rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námítky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní.“

15. Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.
16. Zákon ve smyslu míry překročení nejvyšší dovolené rychlosti hovoří jednoznačně. I překročení o 20 km/h lze podřadit pod skutkovou podstatu dle shora zmíněného ustanovení, neboť zákon výslovně uvádí „o 20 km/h a více“. Již překročení o 20 km/h je tudíž pro naplnění dané skutkové podstaty dostačující.
17. Nelze přistoupit ani na argumentaci žalobce ohledně používání či nepoužívání desetinných čísel. I v tomto směru zákon hovoří jednoznačně, zákonodárce neměl v úmyslu zabývat se při měření rychlosti jízdy desetinnými čísly, neboť zákon tyto na žádném místě ve smyslu měření rychlosti nepoužívá.
18. Pakliže žalobce dále narážel na zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tj. usnesení rozšířeného senátu ze dne 17.4.2018, č.j. 2 As 154/2017 – 44, a rozsudek ze dne 29.5.2018, č.j. 2 As 154/2017 – 53, tak zdejší soud musel dát opět za pravdu žalovanému. Přestože se citovaný rozsudek, který se týkal měření hladiny alkoholu, také zabývá odečtením odchylky od naměřeného výsledku, není k projednávanému případu přílehlavý. Je tomu tak proto, že v uvedeném případě správní orgány tuto odchylku odečetly nesprávně, a ke správnému odečtení došlo až po zrušení správních rozhodnutí Nejvyšším správním soudem. V nyní projednávaném případě nicméně byla odchylka odečtena správně. Již zcela banálním výpočtem totiž lze dojít k závěru, že při odečtení odchylky ± 3 km/h z naměřené hodnoty 73 km/h je výsledkem hodnota 70 km/h.
19. Dále také dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2020, č.j. 5 As 322/2019 – 32: „Výše zmíněným opatřením obecné povahy je aktuálně ve vztahu k silničním rychloměrům opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, č. j. 0313/005/09/Pos, vydané dne 19. 5. 2010, s účinností od 3. 6. 2010. Bod 2.4.2 tohoto opatření obecné povahy stanoví, že největší dovolená chyba měření rychlosti při zkoušce v silničním provozu je ± 3 km/h při rychlosti menší nebo rovné 100 km/h, nebo ± 3 % při hodnotě rychlosti větší než 100 km/h. Aby tedy mohl být určitý rychloměr schválen a ověřen, nesmí být chyba měření rychlosti při zkoušce v silničním provozu větší než 3 km/h, resp. 3 % při rychlosti nad 100 km/h. Tato

odchylka reflektuje skutečnost, že měření rychlosti může být ovlivněno působením různých fyzikálních jevů. Pakliže by konkrétní rychloměr měřil rychlost s odchylkou větší než 3 % při rychlosti nad 100 km/h, nebyl by schválen, a nebylo by tak možné jej k měření rychlosti vozidel vůbec používat. Schvalováním typů rychloměrů, jakož i jejich pravidelným ověřováním (které je u rychloměru platné vždy 1 rok, viz bod 2.2.1 přílohy k vyhlášce č. 345/2002 Sb.), je tak zajištěno, že jsou při kontrole dodržování pravidel silničního provozu používána pouze ta zařízení, která tuto nejvyšší dovolenou chybu nepřesahují. Jinak řečeno, používají se pouze ty rychloměry, které měří s přesností ± 3 km/h při rychlosti menší nebo rovné 100 km/h, nebo ± 3 % při hodnotě rychlosti větší než 100 km/h.“

20. Vůči způsobu odečítání odchylky také mířil žalobce zmínkou o doporučení k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy. Ovšem ani tato výhrada proti odečtení odchylky nebyla důvodná. Žalobcem citovaná část se totiž týká případů, ve kterých se jedná o prokázání, zda byl vůbec přestupek spáchán. Pokud je tudíž v obci maximální povolená rychlost 50 km/h, je logické, že ke spáchání přestupku dojde až ve chvíli, kdy je naměřena rychlost jízdy po odečtení odchylky 51 km/h, proto je třeba v takovém případě naměřit alespoň hodnotu 54 km/h. V nyní projednávaném případě tomu tak ale není. Nyní totiž není sporné, zda žalobce přestupek spáchal, tedy že překročil nejvyšší povolenou rychlost, sporné je o kolik nejvyšší povolenou rychlost překročil. Proto je v tomto případě pro podřazení žalobcova jednání pod skutkovou podstatu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 dostačující, že byla naměřena rychlost 73 km/h (viz shora).
21. Nakonec i samotné doporučení k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy ve svém závěru uvádí příklad, který je plně v souladu s postupem správních orgánů, neboť je v něm uvedeno: „...naměřena rychlost jízdy 68 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 65 km/h.“
22. Závěrem zdejší soud dodává, že není pravdou, že by se uvedenými námitkami žalovaný nezabýval. Ten pouze uvedenou problematiku vypořádal velice stručně, což mu ale dle názoru zdejšího soudu nelze vytknout. Na projednávaném případě totiž nebylo sporu o naměřené hodnotě rychlosti a žalobcem nabízené alternativní výpočty by nedávaly smysl. Žalovaný proto pouze naprosto jednoduchou matematikou dospěl ke správnému závěru, že maximální povolená rychlost byla překročena o 20 km/h a tudíž že skutková podstata dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 byla naplněna.
23. Krajský soud tak žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil, neshledal proto žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

24. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec výkonu běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. září 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce